

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 7Co/59/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513200972  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7513200972.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Imricha Volkaia, v právnej veci navrhovateľa S. U., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v W. Q. č. XXX proti odporcom v 1. rade V. Š., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v V. na T. ul. č. XX a v 2. rade S. U., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v L. W. F. na F. ul. č. XX, v konaní o určenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní odporkyne v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 11C 9/2013 - 41 zo dňa 13.08.2013 takto

### rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch o určení výživného pre navrhovateľa zo strany odporkyne v 1. rade a dlžnom výživnom.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcom v 1. a 2. rade povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima vždy do konca každého kalendárneho mesiaca počnúc dňom 21.01.2013. Dlžné výživné za obdobie od 21.01.2013 do 13.08.2013 vo výške 181,21 Eur povolil každému z odporcov splácať v mesačných splátkach a to odporkyne v 1. rade po 5 Eur mesačne do konca bežného mesiaca a odporcovi v 2. rade po 20 Eur mesačne do konca bežného mesiaca spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V zákonom stanovenej lehote podala odporkyňa v 1. rade odvolanie proti výrokom rozsudku o určení výživného pre navrhovateľa z jej strany a dlžnom výživnom. Namietala, že súd prvého stupňa pri určení výživného nezohľadnil jej životnú situáciu a skutočnosť, že je bezdomovkyňa, žije na ulici a jej jediným príjmom je dávka v hmotnej núdzi vo výške 62,50 Eur. Po zaplatení výživného jej ostane len suma 30,37 Eur, čo je život a zdravie ohrozujúca situácia. Uviedla, že vzhľadom na svoj vek a životnú situáciu si nedokáže nájsť zamestnanie. Navrhla rozsudok v napadnutej časti zrušiť a v rozsahu zrušenia vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne v 1. rade uviedol, že trvá na podanom návrhu.

Odporca v 2. rade sa k odvolaniu odporkyne v 1. rade nevyjadril.

Výroky rozsudku o určení výživného pre navrhovateľa zo strany odporcu v 2. rade a dlžnom výživnom neboli odvolaním odporkyne v 1. rade napadnuté, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom preskúmania v odvolacom konaní (ust. § 206 ods. 2 O.s.p.).

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vo vzťahu k určeniu výživného pre plnoleté dieťa zo strany odporkyne v 1. rade a dlžného výživného a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s ust. § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a zodpovedá požiadavkám obsiahnutým v ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Podľa ust. § 62 ods. 1 a 3 Zákona o rodine je každý rodič povinný prispievať na výživu svojho dieťaťa až do času kým dieťa nie je schopné samé sa živiť, a to bez ohľadu na svoje možnosti, schopnosti a majetkové pomery v zákonom stanovenom minimálnom rozsahu t.j. vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu (zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov). V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia je teda každý rodič povinný zabezpečiť výživu svojho dieťaťa aspoň v minimálnom rozsahu, a to aj v prípade, keď nemá žiaden príjem. Z tohto dôvodu je nedôvodná odvolacia námietka odporkyne v 1. rade týkajúca sa nedostatku finančných prostriedkov, pretože je bezdomovkyňa a žije na ulici. Súd prvého stupňa preto správne a zákonne rozhodol o bežnom výživnom pre navrhovateľa zo strany odporkyne v 1. rade, správne určil výšku dlžného výživného a spôsob jeho zaplataenia, preto odvolací súd rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil (ust. § 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože žiaden z účastníkov náhradu trov konania nežiadal (ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 151 ods. 1 O.s.p.).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.